

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

P8_TA(2016)0434

Zielona księga w sprawie detalicznych usług finansowych

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych (2016/2056(INI))

(2018/C 224/02)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 maja 1999 r. pt. „Wprowadzanie w życie ram dla rynków finansowych: plan działania” (plan działań na rzecz usług finansowych) (COM(1999)0232),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 31 stycznia 2007 r. pt. „Badanie sektorowe na podstawie art. 17 rozporządzenia 1/2003 w sprawie bankowości detalicznej (sprawozdanie końcowe)” (COM(2007)0033),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 30 kwietnia 2007 r. w sprawie detalicznych usług finansowych na jednolitym rynku (COM(2007)0226),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 924/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001 ⁽²⁾,
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 11 stycznia 2012 r. pt. „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez Internet i za pośrednictwem urzędów przenośnych” (COM(2011)0941),
- uwzględniając dokument Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych z 2014 r. pt. „Report on Good Practices on Comparison Websites” („Sprawozdanie dotyczące dobrych praktyk w zakresie porównywarek internetowych”),
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych dla instytucji UE z kwietnia 2016 r. dotyczącą wspólnych ram oceny ryzyka i przejrzystości dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 ⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/65/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniającą dyrektywę 2002/92/WE oraz dyrektywę 2011/61/UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylające dyrektywę 1999/93/WE ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 133 z 22.5.2008, s. 66.

⁽²⁾ Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11.

⁽³⁾ Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 349.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 73.

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

- uwzględniając dyrektywę 2009/65/WE ostatnio zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/91/UE z dnia 23 lipca 2014 r. zmieniającą dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie funkcji depozytariusza, polityki wynagrodzeń oraz sankcji ⁽¹⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/92/UE z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie porównywalności opłat związanych z rachunkami płatniczymi, przenoszenia rachunku płatniczego oraz dostępu do podstawowego rachunku płatniczego ⁽²⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1286/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie dokumentów zawierających kluczowe informacje dotyczących detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych ⁽³⁾,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie funkcjonowania Europejskich Urzędów Nadzoru i Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego (COM(2014)0509),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/751 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie opłat interchange w odniesieniu do transakcji płatniczych realizowanych w oparciu o kartę ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniającą dyrektywy 2002/65/WE, 2009/110/WE, 2013/36/UE i rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 oraz uchylającą dyrektywę 2007/64/WE ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/97 z dnia 20 stycznia 2016 r. w sprawie dystrybucji ubezpieczeń ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie wirtualnych walut ⁽⁷⁾,
 - uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 10 grudnia 2015 r. w sprawie detalicznych usług finansowych: lepsze produkty, szerszy wybór i większe możliwości dla konsumentów i przedsiębiorstw (COM(2015)0630),
 - uwzględniając odpowiedź EUNB z dnia 21 marca 2016 r. na zieloną księgę Komisji w sprawie detalicznych usług finansowych,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0294/2016),
- A. mając na uwadze, że unijny rynek detalicznych usług finansowych nadal jest raczej słabo rozwinięty i bardzo rozdrobniony, na przykład pod względem niskiej liczby transakcji transgranicznych, a zatem konieczne są skuteczne działania w celu odblokowania pełnego potencjału jednolitego rynku i ułatwienia wprowadzania innowacji z korzyścią dla użytkowników końcowych;
- B. mając na uwadze, że dynamikę rynków detalicznych usług finansowych cechuje połączenie stosunkowo wysokiej koncentracji oraz niewystarczającej konkurencji, co może skutkować ograniczonym wyborem i niskim stosunkiem jakości do ceny oraz dużymi rozbieżnościami między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że przedsiębiorstwom wielonarodowym posiadającym oddziały w kilku państwach członkowskich łatwiej jest omijać te bariery niż mniejszym przedsiębiorstwom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 186.

⁽²⁾ Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 214.

⁽³⁾ Dz.U. L 352 z 9.12.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 123 z 19.5.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 337 z 23.12.2015, s. 35.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 26 z 2.2.2016, s. 19.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0228.

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

- C. mając na uwadze, że europejski rynek detalicznych usług finansowych byłby skuteczny tylko wówczas, gdyby oferował konsumentom rzeczywistą wartość dodaną dzięki zapewnieniu skutecznej konkurencji, dostępu i ochrony konsumentów, szczególnie w odniesieniu do produktów, które są rzeczywiście niezbędne do uczestnictwa w życiu gospodarczym;
- D. mając na uwadze, że dalszy rozwój rynku detalicznych usług finansowych na szczeblu unijnym w odpowiednich ramach prawnych zapewniających wymaganą ochronę konsumentów nie tylko ułatwiłby intensywną i owocną działalność transgraniczną, ale mogłby także stworzyć szersze dla pole zdrowej konkurencji na szczeblu krajowym; mając na uwadze, że prawdziwy europejski rynek wewnętrzny detalicznych usług finansowych ma wielki potencjał w zakresie zapewnienia konsumentom lepszych usług i produktów finansowych, większego wyboru i lepszego dostępu do usług i produktów finansowych, a także niższych cen; mając na uwadze, że wpływ konkurencji na ceny będzie odmienny w poszczególnych sektorach i w odniesieniu do poszczególnych produktów;
- E. mając na uwadze, że zielona księga koncentruje się głównie na usługach finansowych dla obywateli potrzebujących usług o charakterze transgranicznym; mając na uwadze, że istotne jest, aby w razie przedłożenia nowych wniosków przynosiły one korzyści wszystkim konsumentom w Unii, gwarantując, że rynek detalicznych usług finansowych funkcjonuje z korzyścią dla wszystkich;
- F. mając na uwadze, że należy utrzymać ambitne założenia dotyczące zniesienia barier i ograniczenia istniejących tendencji protekcyjnych, które ograniczają innowacyjność w obszarze detalicznych usług finansowych; mając na uwadze, że prawdziwy jednolity rynek uatrakcyjni UE jako centrum innowacyjnych usług finansowych;
- G. mając na uwadze, że gwałtowne przemiany zachodzące wskutek digitalizacji oraz innowacji w dziedzinie technologii finansowej nie tylko oferują możliwość – pod warunkiem że będzie się nimi ostrożnie zarządzać – tworzenia nowych i często lepszych produktów finansowych dla konsumentów oraz przyczyniania się do włączenia społecznego pod względem finansowym, w tym przez obniżanie kosztów transakcji i ułatwianie dostępu do finansowania, ale także niosą ze sobą istotne wyzwania dotyczące bezpieczeństwa, ochrony danych, ochrony konsumentów, opodatkowania, uczciwej konkurencji i stabilności finansowej, które powinny być ściśle monitorowane, aby maksymalizować korzyści dla obywateli;
- H. przypominając, że choć wiele usług przenosi się do internetu, należy dopilnować, aby nikt nie był pomijany, a w razie potrzeby był również zapewniony dostęp przez kanały niecyfrowe, aby unikać wykluczenia finansowego;
- I. mając na uwadze, że wszelkie działania na rzecz wzmocnienia unijnego rynku detalicznych usług finansowych powinny być skoordynowane z programami działań dotyczących jednolitego rynku cyfrowego, unii rynków kapitałowych i strategii jednolitego rynku, a ich ogólnym celem powinno być tworzenie większej liczby miejsc pracy, większy trwały wzrost gospodarczy, wzmocnienie stabilności finansowej i roli konsumenta w gospodarce europejskiej;
- J. podkreśla, że europejski rynek detalicznych usług finansowych musi przynosić korzyści MŚP zarówno po stronie podaży, jak i popytu; po stronie podaży musi on służyć ułatwieniu dostępu MŚP do finansowania; po stronie popytu musi on umożliwić MŚP łatwiejszy dostęp do rynków transgranicznych;
- K. mając na uwadze, że ukończenie tworzenia rynku wewnętrznego jest ważne dla konsumentów, ale istotne znaczenie ma również zapewnienie europejskim przedsiębiorstwom działającym w branży technologii finansowych możliwości czerpania korzyści z rynku wewnętrznego w odniesieniu do konkurowania z tradycyjnymi podmiotami, aby oferować innowacyjne, przyjazne konsumentom rozwiązania oraz tworzyć miejsca pracy w całej UE;
- L. mając na uwadze, że mikroprzedsiębiorstwa, małe i średnie przedsiębiorstwa, a także spółki o średniej kapitalizacji stanowią trzon gospodarki europejskiej oraz siłę napędową zatrudnienia i wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że wszystkie europejskie przepisy i inicjatywy muszą być dostosowane do specyfiki tych przedsiębiorstw;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

M. mając na uwadze, że ukończenie tworzenia europejskiego rynku wewnętrznego ma ogromne znaczenie dla konsumentów i przedsiębiorstw oraz że innowacyjne, nowe podmioty zaczynają oferować alternatywne wobec istniejącej oferty usługi;

1. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie detalicznych usług finansowych (rozumianych jako obejmujące swym zakresem ubezpieczenia) oraz ożywioną i produktywną debatę, jaką dotychczas ona wywołała; z zadowoleniem przyjmuje konsultacje publiczne dotyczące zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych, gdyż umożliwiły one poszczególnym podmiotom, których dotyczą detaliczne usługi finansowe, przedstawienie opinii uwzględniających ich specyfikę lub obszary działalności; podkreśla, że jednolite podejście do detalicznych usług finansowych miałooby efekt przeciwny do zamierzonego ze względu na różnorodność podmiotów i produktów, których te usługi dotyczą;

2. uważa, że digitalizacja nadal stwarzać będzie nowe możliwości dla konsumentów, inwestorów, MŚP i innych przedsiębiorstw w zakresie konkurencji, prowadzenia działalności transgranicznej i innowacji; podkreśla, że sama digitalizacja nie wystarczy, aby stworzyć prawdziwy europejski rynek detalicznych usług finansowych; przypomina, że licznych przeszkód – takich jak różne systemy podatkowe, systemy opieki społecznej, sądownictwa, służby zdrowia, prawa umów i ochrony konsumentów, a także różne języki i kultury – nie można przezwyciężyć wyłącznie za sprawą digitalizacji;

3. uważa, że inicjatywa zawarta w zielonej księdze została przedstawiona we właściwym czasie, zważywszy na potrzebę proaktywnego działania na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki, aby odpowiednio i skutecznie reagować na rozwój wydarzeń na tym innowacyjnym i szybko zmieniającym się rynku;

4. uważa, że uproszczenie przepisów, które ułatwia zniechęcanie do tworzenia nadmiernie skomplikowanych produktów i usług, ma zasadnicze znaczenie dla starań na rzecz większej porównywalności produktów dostępnych na rynkach poszczególnych państwa członkowskich, szczególnie w sektorze ubezpieczeń;

5. zwraca uwagę, że przyjęto już szereg przepisów unijnych dotyczących jednolitego rynku detalicznych usług finansowych, takich jak druga dyrektywa o usługach płatniczych, rozporządzenie w sprawie wielostronnych opłat interchange, dyrektywa o rachunkach płatniczych, dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy, dyrektywa w sprawie kredytów hipotecznych i dyrektywa w sprawie dystrybucji ubezpieczeń; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania transpozycji i wdrażania tych przepisów przy jednoczesnym unikaniu powtarzania się i nakładania przepisów;

6. podkreśla znaczenie wspierania pozytywnych postępów na rynkach detalicznych usług finansowych przez stworzenie konkurencyjnego otoczenia i zachowanie równych warunków działania dla wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym dotychczasowych operatorów i nowych podmiotów, z regulacjami w możliwie jak największym stopniu neutralnymi pod względem technologii i modeli biznesowych; zwraca uwagę, że takie podejście jest nieodzowne, zwłaszcza dla zapewnienia nowym i innowacyjnym MŚP i przedsiębiorstwom typu start-up pomocy w rozwoju;

7. wzywa Komisję do dopilnowania, aby do tej samej usługi stosowano te same zasady, aby uniknąć zakłóceń konkurencji, zwłaszcza wobec pojawiania się nowych dostawców detalicznych usług finansowych; nalega, aby zasady te nie hamowały innowacyjności; podkreśla, że tworzenie „punktów kontaktowych” umożliwiających zainteresowanym podmiotom zgłaszanie przypadków niezgodnego z prawem stosowania unijnych przepisów w zakresie udzielania pozwoleń sprzyjałoby integracji rynkowej;

8. zauważa, że w pierwszym kwartale 2016 r. finansowanie technologii finansowych w Europie wyniosło jedynie 348 milionów USD, natomiast w Stanach Zjednoczonych 1,8 miliardów USD, a w Chinach 2,6 miliardów USD, co wskazuje na pilną potrzebę zmiany mentalności i odpowiedniej reakcji regulacyjnej na zmiany technologiczne, aby Europa stała się wiodącym rynkiem pod względem innowacyjności; podkreśla, że rzeczywisty jednolity rynek detalicznych usług finansowych zapewniający nowym podmiotom takie same warunki działania sprawi, że UE stanie się atrakcyjnym centrum innowacyjnych usług finansowych i zapewni konsumentom większy i lepszy wybór i niższe stawki; podkreśla, że choć przełomowe technologie stwarzają regulacyjne wyzwania, ale również oferują ogromne możliwości w zakresie innowacji i przynoszą korzyści użytkownikom końcowym oraz stanowią bodziec dla wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

9. podkreśla, że zwłaszcza aby odbudować zaufanie i zadowolenie konsumentów inicjatywa zawarta w zielonej księdze może się powieść tylko wówczas, gdy będzie zdecydowanie ukierunkowana na tworzenie rynku unijnego, na którym należycie chronieni konsumenci będą mieć równe szanse oraz równy dostęp do przejrzystych i nieskomplikowanych produktów o dobrym stosunku jakości do ceny; dostrzega wartość dostarczania konsumentom prostych, bezpiecznych i standardowych produktów; wzywa europejskie urzędy nadzoru do regularnej oceny wpływu praktyk z zakresu sprzedaży związanej na ceny i konkurencję w sektorze detalicznych usług finansowych; wzywa Komisję do wprowadzenia ram dla prostych, możliwych do przenoszenia i bezpiecznych produktów finansowych; wzywa ponadto Komisję do zbadania możliwości stworzenia ujednoliconych ram prawnych dla zestandaryzowanych opcji domyślnych w przypadku najczęściej stosowanych unijnych produktów finansowych wzorem podstawowego rachunku bankowego i modelu ogólnoeuropejskiego produktu emerytalnego (PEPP);
10. podkreśla, że inicjatywy wynikające z zielonej księgi muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności;
11. przypomina, że wszystkie inicjatywy na podstawie zielonej księgi powinny iść w parze z zaostreniem międzynarodowej walki z oszustwami podatkowymi, unikaniem i uchylaniem się od opodatkowania oraz praniem pieniędzy i uwzględnić wzmoczenie wysiłków na rzecz opracowania wspólnego numeru identyfikacji podatkowej;
12. zauważa, że detaliczne produkty finansowe stają się coraz bardziej złożone; podkreśla potrzebę opracowania inicjatyw oraz instrumentów zwiększających konkurencję i umożliwiających konsumentom rozpoznawanie i porównywanie bezpiecznych i nieskomplikowanych produktów spośród całej gamy dostępnych produktów; popiera takie inicjatywy jak dokument zawierający kluczowe informacje dla inwestorów przeznaczony dla przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe oraz dokument zawierający kluczowe informacje dla inwestorów dotyczące detalicznych produktów zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktów inwestycyjnych (PRIIP); podkreśla konieczność dostosowania tych mechanizmów informowania do realiów epoki cyfrowej; w tym kontekście uważa, że podsumowanie prospektu emisyjnego powinno być dostosowane do dokumentu zawierającego kluczowe informacje dla inwestorów w detalicznych produktach zbiorowego inwestowania i ubezpieczeniowych produktach inwestycyjnych (PRIIP), aby umożliwić inwestorom detalicznym odpowiednią ocenę ryzyka związanego z papierami wartościowymi znajdującymi się w ofercie publicznej lub dopuszczonymi do obrotu;
13. przypomina o niedawnych zmianach ram prawnych dla sektora bankowego, w szczególności o dyrektywie w sprawie naprawy oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków oraz o dyrektywie w sprawie systemów gwarancji depozytów; przypomina, że nowo wprowadzony system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji spowodował zwiększenie poziomu ryzyka niektórych instrumentów oferowanych inwestorom detalicznym; zwraca uwagę na potrzebę wyczerpującego informowania konsumentów o skutkach nowych przepisów, w szczególności jeśli ich depozyty lub inwestycje są zagrożone w związku z umorzeniem lub konwersją długu; wzywa Komisję do zbadania, czy państwa członkowskie prawidłowo stosują przepisy dyrektywy w sprawie systemów gwarancji depozytów; zwraca uwagę, że sprzedaż inwestorom detalicznym określonych instrumentów podlegających umorzeniu lub konwersji jest wysoce problematyczna pod względem zarówno ochrony konsumentów, jak i zapewnienia wykonalności umorzenia lub konwersji, i apeluje do Komisji o zbadanie możliwości ograniczenia takich praktyk;
14. uważa, że europejski rynek detalicznych usług finansowych może funkcjonować wyłącznie pod warunkiem, że konsumenci będą cieszyć się identyczną ochroną prawną w całej Unii; podkreśla, że konieczna jest aktualizacja i wspieranie sieci rozstrzygania sporów finansowych FIN-NET;
15. zwraca uwagę, że brak ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego w niektórych państwach członkowskich może podważyć zaufanie konsumentów, i apeluje do Komisji o rozważenie usankcjonowania przepisami zakresu ubezpieczeniowego systemu gwarancyjnego;
16. podkreśla, że należy zawsze mieć na względzie perspektywę włączenia finansowego, a także podjąć środki zapewniające wszystkim konsumentom równy dostęp przynajmniej do najbardziej podstawowych usług finansowych także za pośrednictwem kanałów niecyfrowych, aby unikać wykluczenia finansowego;
17. uważa, że zmiany strukturalne zachodzące w sektorze finansowym – począwszy od pojawienia się technologii finansowych, a na połączeniach i przejęciach skończywszy – które mogłyby skutkować zmniejszeniem liczby zatrudnionych i oddziałów, muszą dokonywać się bez obniżania jakości usług dla osób znajdujących się w najmniej korzystnym położeniu, zwłaszcza dla osób w podeszłym wieku i osób mieszkających na obszarach wiejskich lub słabo zaludnionych;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

18. podkreśla znaczenie edukacji finansowej jako narzędzia służącego ochronie i wzmocnieniu pozycji konsumentów; apeluje o rozszerzenie i ułatwienie dostępu do niezależnej edukacji finansowej oraz podkreśla konieczność uwrażliwienia konsumentów na możliwości inwestycyjne;

19. zauważa, że digitalizacja może przynieść korzyści inwestorom detalicznym, takie jak łatwiejsza porównywalność produktów, lepszy i łatwiejszy dostęp do inwestycji transgranicznych i wynikająca z tego uczciwsza konkurencja między usługodawcami oraz szybsze i łatwiejsze procesy rejestracji i płatności, a w związku z tym niższe koszty transakcji, lecz że digitalizacja może również stawiać wyzwania, których nie można ignorować, na przykład zagwarantowanie przestrzegania wymogów dotyczących zasady „znaj swojego klienta”, przeciwdziałania praniu pieniędzy i ochrony danych, jak i stwarzać zagrożenia, na przykład podatność scentralizowanych systemów na ataki cybernetyczne; apeluje o wskazanie i monitorowanie kształtujących się i ukształtowanych tendencji na rynkach finansowych oraz wynikających z nich korzyści i zagrożeń z wykorzystaniem potencjalnego wpływu na inwestorów detalicznych jako punktu odniesienia;

20. zwraca uwagę, że finansowe i niefinansowe dane konsumentów pochodzące z różnych źródeł są w coraz większym zakresie wykorzystywane przez podmioty świadczące usługi finansowe do różnych celów, w szczególności w sektorze kredytów i ubezpieczeń; podkreśla, że wykorzystywanie danych osobowych i dużych zbiorów danych przez podmioty świadczące usługi finansowe powinno odbywać się zgodnie z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych, a także powinno być ściśle ograniczone do danych niezbędnych do realizacji usługi oraz przynosić korzyści konsumentom; w tym kontekście brak podziału ryzyka w ubezpieczeniach wiążącego się ze stosowaniem dużych zbiorów danych powinien być ściśle nadzorowany;

21. podkreśla, że dostęp do środków pieniężnych za pośrednictwem bankomatów stanowi podstawową usługę, która powinna być powszechnie dostępna, wolna od nadużyć i dyskryminacyjnych praktyk oraz nie powinna pociągać za sobą nadmiernych kosztów;

22. podkreśla, że większe zaufanie konsumentów do usług finansowych jest konieczne, ponieważ utrzymuje się na niskim poziomie zwłaszcza w odniesieniu do produktów finansowych charakteryzujących się wysokim ryzykiem różnic kursowych, i apeluje do Komisji o zapewnienie pełnego wdrożenia obowiązujących środków zmierzających do poprawy edukacji finansowej i wiedzy o finansach oraz wprowadzenie tam, gdzie jest to konieczne, dodatkowych środków, które umożliwią konsumentom podejmowanie świadomych decyzji, zwiększą przejrzystość tych produktów, usuną bariery utrudniające konsumentom zmianę produktu oraz zlikwidują nieuzasadnione koszty związane z produktem lub odstąpieniem od niego; podkreśla, że przed zawarciem umowy konsumenci powinni rutynowo otrzymywać formularze europejskiego znormalizowanego arkusza informacyjnego (ESIS) i standardowego europejskiego arkusza informacyjnego dotyczącego kredytu konsumenckiego jako element wyceny kredytu, pożyczki czy hipoteki;

23. zwraca uwagę, że pracownicy obsługujący klientów w instytucjach finansowych i podmioty świadczące usługi finansowe mają do odegrania kluczową rolę w procesie otwierania usług detalicznych na wszystkie warstwy społeczeństwa oraz na konsumentów w całej Europie; podkreśla, że co do zasady pracownicy ci powinni mieć zapewnione szkolenia oraz czas niezbędny do starannej obsługi klientów i nie powinni podlegać żadnym celom sprzedażowym lub zachętom, które mogłyby wpływać na treść ich porad lub wypaczać ich sens, oraz zawsze powinni postępować w interesie klienta zgodnie z obowiązującymi przepisami dotyczącymi ochrony konsumentów zawartymi w dyrektywie MiFID II;

24. podkreśla, że dostęp do przystępnych cenowo i niezależnych porad ma kluczowe znaczenie dla podejmowania rozważnych decyzji inwestycyjnych; podkreśla, że udoskonalenie doradztwa wymaga w szczególności szerszej oferty standardowych detalicznych produktów inwestycyjnych oraz przydatnych dokumentów informacyjnych dla inwestorów dotyczących złożonych i prostych produktów;

25. zauważa, że pomimo istniejącego popytu brakuje obecnie przystępnych cenowo, ukierunkowanych porad, które miałyby węższy zakres niż porady inwestycyjne uregulowane w ramach MiFID; zauważa, że w niektórych państwach członkowskich przeprowadzono analizy i podjęto inicjatywy dotyczące stworzenia takiej usługi pośrednictwa; apeluje do Komisji, państw członkowskich i podmiotów działających na rynku, aby wskazywały, badały i wykorzystywały dobre praktyki i inicjatywy w tym zakresie;

26. podkreśla niedociągnięcia we wdrażaniu dyrektywy MiFID II na szczeblu krajowym, co w wielu przypadkach skutkuje wymagającymi od pośredników dużych nakładów pracy wymogami sprawozdawczymi, które nie zwiększają skutecznie ochrony konsumentów i idą dalej niż sama dyrektywa MiFID II; wzywa do wyciągnięcia wniosków z tych doświadczeń;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

27. podkreśla, że bankowość detaliczna odgrywa decydującą rolę w odpowiednim przenoszeniu warunków polityki pieniężnej na rynek, w szczególności na konsumentów; podkreśla znaczenie odpowiedniej polityki pieniężnej dla promowania długoterminowego oszczędzania wśród konsumentów;

28. podkreśla, że w trosce o zapewnienie skuteczności i dynamiki jednolitego rynku detalicznych usług finansowych nie należy niepotrzebnie lub niesprawiedliwie różnicować państw należących oraz nienależących do strefy euro;

29. uważa, że przyjęcie wspólnej waluty przez wszystkie bez wyjątku państwa członkowskie przyniesie jednolitemu rynkowi detalicznych usług finansowych większą skuteczność i spójność;

30. zauważa, że zapewne trzeba będzie zwiększyć możliwości gromadzenia i analizy danych na szczeblu unijnym w tej dziedzinie; zwraca uwagę, że niektóre z najbardziej obiecujących pomysłów zawartych w zielonej księdze muszą zyskać solidne i właściwe podstawy empiryczne, nim będzie można przystąpić do procesu ustawodawczego; podkreśla, że metodyka i założenia takich prac empirycznych powinny być odpowiednio ujawniane i w pełni wykorzystywać wyniki prac monitorujących powierzonych Europejskiemu Urzędowi Nadzoru w rozporządzeniu w sprawie EUNB, aby wskazać korzyści i zagrożenia wynikające z różnych innowacji i wszelkich działań ustawodawczych koniecznych do zapewnienia odpowiedniej równowagi między nimi;

31. wzywa Komisję do zajęcia się problemem niewłaściwej sprzedaży produktów i usług finansowych; w szczególności wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania nowych przepisów na mocy znowelizowanej dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID II), które zakazują prowizji dla niezależnych doradców finansowych i ograniczają ich stosowanie w przypadku doradców, którzy nie są niezależni, oraz do rozważenia na podstawie tych działań monitorujących, czy te ograniczenia należy uściślić;

Priorytety krótkoterminowe

32. podkreśla, że należy wzmocnić egzekwowanie unijnych i krajowych norm prawa finansowego i konsumenckiego oraz że jednolity rynek detalicznych usług finansowych wymaga zaawansowanego prawodawstwa dotyczącego ochrony konsumentów oraz spójnego i rygorystycznego egzekwowania go we wszystkich państwach członkowskich; przypomina jednocześnie, że w ostatnich latach znacznie zwiększono objętość przepisów dotyczących detalicznych usług finansowych, aby zwiększyć stabilność ostrożnościową, wzmocnić ochronę konsumentów i przywrócić zaufanie do sektora finansowego; podkreśla, że europejskie organy nadzoru powinny zintensyfikować działania w sprawach dotyczących konsumentów i inwestorów detalicznych, a właściwe agencje w poszczególnych państwach członkowskich powinny zacząć aktywniej i bardziej kompetentnie działać w tej dziedzinie; wzywa organy nadzoru państw członkowskich do prowadzenia wymiany dobrych praktyk w celu zadbania o to, by przepisy dotyczące detalicznych usług finansowych były stosowane w sposób chroniący uczciwą konkurencję przy jednoczesnym egzekwowaniu przepisów dotyczących ochrony konsumentów;

33. apeluje do Komisji, aby w ramach procedury związanej z planowaną białą księgą w sprawie finansowania europejskich urzędów nadzoru i zarządzania nimi zwróciła szczególną uwagę na dopilnowanie, aby organy te otrzymały modele finansowania i upoważnienia potrzebne do odegrania aktywniejszej i ukierunkowanej na konsumenta roli na rynku detalicznych usług finansowych przy jednoczesnym zapewnianiu stabilności finansowej;

34. przyjmuje z zadowoleniem zaangażowanie Komisji na rzecz zachęcania sektora finansów do zrównoważonych i zielonych inwestycji oraz nalega, by Komisja – opierając się na dokonanych w przeszłości konsultacjach i ściśle angażując Parlament Europejski – odgrywała aktywniejszą rolę w wykorzystywaniu unii rynków kapitałowych, będącego elementem wprowadzania w życie porozumienia paryskiego, do wspierania rozwijającego się rynku zrównoważonych odpowiedzialnych inwestycji przez promowanie zrównoważonych inwestycji, dzięki zapewnieniu skutecznych i zestandaryzowanych informacji z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego z wykorzystaniem kryteriów stosowanych wobec spółek giełdowych i pośredników finansowych oraz odpowiedniemu odzwierciedleniu tych kryteriów w systemach zarządzania inwestycjami i standardach informacyjnych oraz wykorzystując podobne przepisy z powodzeniem promowane przez Parlament podczas niedawnej zmiany dyrektywy o IORP; wzywa następnie Komisję do promowania „usług ratingowych” z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego oraz spójnych ram dla rynku zielonych obligacji, wykorzystując analizę Komisji i prace grupy analitycznej powołanej w ramach G20 na temat zielonego finansowania;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

35. wzywa Komisję do wzmożenia działań przeciwko dyskryminacji z powodu miejsca zamieszkania na europejskim rynku detalicznych usług finansowych oraz do uzupełnienia w koniecznym zakresie planowanych ogólnych propozycji zniesienia nieuzasadnionego blokowania geograficznego oraz dalszych inicjatyw ustawodawczych ukierunkowanych w szczególności na sektor finansowy, przy uwzględnieniu, że cena niektórych produktów i usług jest związana z pewną liczbą czynników (regulacyjnych lub geograficznych), które różnią się między sobą w poszczególnych państwach członkowskich;

36. apeluje do Komisji – między innymi w oparciu o strukturę dyrektywy o rachunkach płatniczych oraz analizę sektora ubezpieczeń przeprowadzoną przez Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych – by stworzyła ustrukturyzowaną i łatwą w użyciu unijną porównywarke internetową obejmującą większość lub całość segmentów rynku detalicznych usług finansowych; podkreśla, że narzędzia porównawcze muszą być precyzyjne i przydatne konsumentom oraz nie mogą koncentrować się wyłącznie na cenach produktów, ale muszą uwzględniać także ich jakość, zwracając uwagę, że porównywane mogą być jedynie podobne produkty;

37. nawiązując między innymi do dyrektywy o rachunkach płatniczych, wzywa Komisję do zidentyfikowania zasad, praktyk i ich braku w odniesieniu do przenoszenia rachunków płatniczych na szczeblach krajowym i transgranicznym w odnośnych segmentach europejskiego rynku detalicznych usług finansowych oraz do przedstawienia spójnej i kompleksowej strategii ułatwiania konsumentom transgranicznego przenoszenia w obrębie całej UE;

38. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia struktur alternatywnych metod rozwiązywania sporów (ADR) związanych z rynkiem detalicznych usług finansowych poprzez zadbanie o to, by organy do spraw ADR były rzeczywiście niezależne i by tym organom podlegały wszystkie podmioty na rynku, a także poprzez podejmowanie działań w celu zadbania o to, by sieć FIN-NET była skuteczniejsza i dobrze znana konsumentom; apeluje także do Komisji, aby po dokonaniu planowanej oceny wdrożenia zalecenia w sprawie zbiorowego dochodzenia roszczeń zbadała możliwość wprowadzenia europejskiego systemu zbiorowego dochodzenia roszczeń;

39. zwraca się do Komisji o dokładniejsze zbadanie zawiłych i czasami wprowadzających w błąd praktyk stosowanych wobec konsumentów, którzy dokonują płatności kartą i wypłat z bankomatów obejmujących wymianę walut, a także do przedstawienia spójnego rozwiązania, które umożliwi konsumentom pełne zrozumienie i kontrolę sytuacji, także od strony praktycznej, w tym w odniesieniu do płatności związanych z rynkiem cyfrowym;

40. przypomina Komisji, że instytucje finansowe wciąż praktykują wycofywanie z użycia kart płatniczych, gdy ich posiadacz przenosi się do innego państwa członkowskiego, i wzywa do podjęcia działań w tym zakresie, w tym do uczulenia na to organów krajowych;

41. wzywa Komisję do wspierania wzajemnego uznawania i interoperacyjności technik identyfikacji cyfrowej bez uszczerbku dla poziomu bezpieczeństwa dotychczasowych systemów lub zdolności spełniania przez nie wymogów przewidzianych w unijnych ramach przeciwdziałania praniu pieniędzy; wzywa zatem Komisję i państwa członkowskie, by – przez przemyślane działania na rzecz wdrożenia rozporządzenia eIDAS oraz nowego prawodawstwa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy – stworzyły ogólne środowisko łączące wysokie wymagania w zakresie bezpieczeństwa z uczciwymi i prostymi procedurami samodzielnej identyfikacji konsumentów przy poszanowaniu zasad ochrony danych osobowych, co powinno być całkowicie wykonalne; wzywa również Komisję i państwa członkowskie do wskazania i usunięcia przeszkód regulacyjnych utrudniających korzystanie z usług finansowych za pomocą podpisu elektronicznego oraz do ułatwienia transgranicznego onboardingu cyfrowego w całej UE;

42. zwraca uwagę, że potencjalnie sprzyjający transformacji wpływ technologii zdecentralizowanej księgi rachunkowej wymaga zwiększenia zdolności regulacyjnych, aby na wczesnym etapie wskazać potencjalne zagrożenia systemowe i wyzwania w kontekście ochrony konsumentów; apeluje w związku z tym do Komisji o stworzenie horyzontalnej grupy zadaniowej, której zadaniem będzie ściśle monitorowanie zagrożeń i pomoc w ich szybkim eliminowaniu;

43. apeluje do Komisji, by w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi sporządziła plan utworzenia skoordynowanej sieci krajowych punktów kompleksowej obsługi zgodnie z koncepcją pojedynczych punktów kontaktowych, które będą wspierać przedsiębiorstwa świadczące detaliczne usługi finansowe chcące lepiej wykorzystać transgraniczne możliwości biznesowe;

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

44. podkreśla, że należy zachęcać dostawców detalicznych usług finansowych do finansowania projektów związanych z innowacjami i ochroną środowiska; podkreśla, że można by rozważyć podejście podobne do podejścia opartego na współczynniku wsparcia MŚP;
45. apeluje do Komisji, aby podjęła działania następcze w związku z wnioskiem EIOPA dotyczącym wspólnych ram oceny ryzyka i przejrzystości dla instytucji pracowniczych programów emerytalnych w celu sprzyjania stabilnemu systemowi w ramach drugiego filaru w całej Unii i porównywalności systemów, a także w celu lepszego zrozumienia korzyści i zagrożeń dla konsumentów przez organy regulacyjne, nadzorcze i przez samych konsumentów;
46. wzywa Komisję do rozważenia nowych podejść, które mogłyby zapewnić przedsiębiorstwom większą elastyczność regulacyjną umożliwiającą eksperymentowanie i wprowadzanie innowacji przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony konsumentów i bezpieczeństwa;
47. zwraca się do Komisji o przedstawienie wniosku ustawodawczego dotyczącego utworzenia „rachunku oszczędnościowego UE”, aby uwolnić finansowanie długoterminowe i wesprzeć transformację ekologiczną w Europie;
48. wzywa Komisję do wyjaśnienia, jak należy stosować zasady dobra ogólnego, które mogą być obecnie wykorzystywane zastępczo przez państwa członkowskie w celu blokowania dostępu nowych produktów do ich rynków, oraz do wzmocnienia europejskich urzędów nadzoru, aby stały się aktywnym mediatorem między państwami członkowskimi w przypadku sprzecznych wykładni tych przepisów;

Perspektywa długoterminowa

49. zwraca się do Komisji o dalsze zbadanie wykonalności, adekwatności, korzyści i kosztów usunięcia istniejących przeszkód w świadczeniu transgranicznych usług finansowych i zapewnienie w ten sposób możliwości przenoszenia na szczeblu krajowym i transgranicznym w różnych segmentach rynku detalicznych usług finansowych (przykładowo w odniesieniu do indywidualnych produktów emerytalnych i ubezpieczeniowych);
50. podkreśla, że dyrektywa w sprawie kredytów hipotecznych jest obecnie transponowana do przepisów krajowych państw członkowskich lub jest w trakcie wdrażania; zachęca Komisję, by uważnie monitorowała transpozycję i wdrażanie tej dyrektywy oraz by przeanalizowała skutki tej dyrektywy dla rynku detalicznych usług finansowych; przypomina, że nadal istnieją istotne bariery utrudniające stworzenie solidniejszego jednolitego rynku kredytów hipotecznych i konsumpcyjnych; zachęca zatem Komisję do dalszych działań przy równoczesnym zapewnieniu stabilności finansowej, równowagi między ochroną prywatności i ochrony danych a poprawą transgranicznego dostępu do lepiej skoordynowanych baz danych kredytowych oraz przy zagwarantowaniu, że w związku z udzielaniem kredytów nie dojdzie więcej do sytuacji, w których konsumenci zostają nadmiernie narażeni na ryzyka kursowe;
51. wzywa Komisję, by wraz z państwami członkowskimi przeanalizowała wdrażanie i skutki unijnych przepisów dotyczących detalicznych usług finansowych; wzywa Komisję i państwa członkowskie, by przeprowadziły szczegółową analizę barier prawnych i wciąż istniejących przeszkód utrudniających działalność transgraniczną i ukończenie tworzenia unijnego rynku detalicznych usług finansowych; podkreśla, że w analizie tej należy uwzględnić specyfikę MŚP;
52. apeluje do Komisji o zbadanie, jakie dane są potrzebne kredytodawcom, by umożliwić im dokonanie oceny zdolności kredytowej klientów, i o przedstawienie – w oparciu o tę analizę – wniosków dotyczących uregulowania tego procesu oceny; wzywa Komisję do dalszego badania obecnych praktyk biur informacji kredytowej w zakresie gromadzenia i przetwarzania danych oraz obrotu danymi konsumentów, aby zadbać o to, by praktyki te były odpowiednie i nie naruszały praw konsumentów; wzywa Komisję do rozważenia, w stosownych przypadkach, działań w tym obszarze;
53. zwraca się do państw członkowskich o dopilnowanie, by komunikacja i sprzedaż cyfrowa związana z detalicznymi usługami finansowymi były dostępne dla osób niepełnosprawnych, w tym za pośrednictwem stron internetowych i plików w formacie umożliwiającym ich pobranie; opowiada się za tym, aby wszystkie detaliczne usługi finansowe zostały w pełni objęte zakresem dyrektywy dotyczącej wymogów dostępności produktów i usług (europejski akt w sprawie dostępności);

Wtorek, 22 listopada 2016 r.

54. z zadowoleniem przyjmuje prace zmierzające do większej przejrzystości w ustalaniu cen za usługi wynajmu samochodów, w tym za sprzedaż dodatkowych ubezpieczeń, i innych opłat; podkreśla, że wszystkie opłaty lub należności – niezależnie od tego, czy wymagane czy opcjonalne – związane z wynajmem pojazdu powinny być uwidocznione w wyraźny i wyróżniający się sposób na stronie internetowej wypożyczalni samochodów lub porównywarki internetowej; przypomina Komisji o potrzebie egzekwowania dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych oraz z zadowoleniem przyjmuje nowe wytyczne dotyczące wdrażania, przyjęte niedawno w związku ze zmianami technologicznymi;

55. przypomina prace wykonane w związku z rozporządzeniem w sprawie agencji ratingowych; zwraca się do Komisji, by dokonała przeglądu skutków takich przepisów w kontekście produktów sprzedawanych konsumentom detalicznym;

o

o o

56. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
